

jemo pri nas pod vodstvom Zveze komunistov, se osvobaja in raste človekova osebnost, osebnost državljana socialistične Jugoslavije, se razvija humani odnos do ljudi in med ljudmi, se uresničuje socialistični humanizem...« Druga naša opora je praksa slehernega našega dneva, ki je polna trajnega prizadevanja za obvarovanje človeškega dostojanstva, kar se zlasti izraža v nenehnem stremljenju vse naše politike k čimbolj demokratičnim uredbam in metodam upravljanja. V programu in praksi se tedaj manifestira pri nas pravi socialistični duh in zdi se nam nesmiselno v imenu socializma protestirati zoper njega ali odrekati mu njegov nedvomni značaj. Nas navdaja ta duh s trdno vero v našo stvar in z globokim zadoščenjem. Hvaležni smo Zvezi komunistov Jugoslavije za njeno zgodovino, za njene težke žrtve na tej dolgi štiridesetletni poti, za žrtve, ki se jih spominjamo s pieteto, za naš osvobodilni boj, za svobodo in za vse njeno delo, ki nas je povzdignilo med pomembne sodelavce pri veliki stvari dokončne osvoboditve človeškega bitja in rodu.

J E S E N S K I   D A N

K a j e t a n   K o v i č

Brez žalosti je dan, čeprav ga polni
jesenska luč in teža zrelih trav
in plovejō v odrezani rokav
poletja zadnji, zapozneli čolni.

Brez marčnih sanj pod vekami avgusta,
ki so izplaknile pomladni strup,
je kakor tiha prošnja za poljub
na prsi zemlje in na ženska usta.

Brezkončen je. Ko bodo mirno spali
najbolj goreči nageljni nevest,
bo on še vedno paša črede zvezd
in tihi dom upehutih živali.